

STELLIGE VERKLARING uitgeverschap *CeTeS.nl* (d.d. 19-02-2026)

CeTeS – dat ben ik – is wat tegenwoordig heet: een **zelfuitgever**. Dat is inmiddels binnen de boekenbranche een vervloekt begrip. Zelf uitgeven is daardoor een verkoop- of marketingtechnisch erg domme bezigheid geworden. Toch doe ik dit en blijf dat voorlopig doen. Per slot, ik heb al jaren een uitgeversnummer bij het Centraal Boekhuis, waarvoor je vanzelfsprekend toevallig ook een BTW-nummer en een KvK-inschrijving nodig

hebt. En om je boeken in het depot van het Centraal Boekhuis te hebben liggen, betaal je maandelijks bijna €100. Maar kortom, ik schrijf boeken en ik geef boeken uit. Het één is van het ander gescheiden. Dit laatste, het uitgeven, mag ook boeken van anderen zijn, maar daar ben ik om verschillende redenen nog niet toe gekomen.

Tot voor een kleine tien jaar geleden kon je een boek eigenlijk alleen maar offset laten drukken. Dat begon echter pas met een minimale oplage van 500 exemplaren. De drukkosten waren uiteraard niet gering, al kwam dat voornamelijk doordat je aan die oplage van 500 gebonden was.

Mijn latere boeken, vanaf 2021, zijn digitaal geproduceerd, in iets kleinere oplagen maar toch altijd nog van minimaal 250. Een van mijn redenen voor het verkleinen van deze aantallen is het feit dat allengs bleek dat de 'officiële' boekenmarkt zich gesloten heeft voor zogeheten *uitgaven in eigen beheer* of voor *zelfuitgevers*. Dat is ergens helaas ook nog wel begrijpelijk. Zelfuitgevers zijn namelijk in pakweg 95% van de gevallen niet of onvoldoende capabel om enige kwaliteitscheck uit te voeren en hebben zelden een uitgeversnummer bij het CB. Ik ben en heb dat wel.

Waarom blijf ik halsstarrig zelf uitgeven?

- 1) Als ik een boek heb geschreven, herbergt dat een bepaalde urgentie. Zonder inhoudelijke urgentie schrijf ik om te beginnen geen boek. Bovendien weet ik na voltooiing dat het goed (genoeg) is of minimaal publicabel. Ik kom er nog op terug waarom ik dat weet. Als ik vervolgens moest gaan leuren bij de ene na de andere uitgeverij, zou ik flink inboeten op mijn basaal gevoel van eigenwaarde.
- 2) Als ik een boek moest schrijven onder begeleiding van een redacteur of redactrice, zou dat niet goed gaan. Niet per se omdat ik een eigenwijs persoon ben, maar omdat ik 10 tegen 1 veel meer taalkundige en letterkundige opleiding en achtergrond heb dan een dergelijke redacteur/-trice.
- 3) Beoordeling van inhoudelijke of (afhankelijk van het gekozen genre) literaire kwaliteit kan ik afdoende zelf, zoals ik zojuist al aangaf.
- 4) Uitgevers laten de schrijver tegenwoordig meebetalen aan de productie van de eerste oplage van een boek. Nou, dan kun je wat dát betreft alvast net zo goed zelf uitgeven. Mocht zo'n boek via de uitgever genoeg aanslaan voor een tweede druk, dan krijgt de schrijver per verkocht boek zo'n €0,60 tot €1,00 bruto aan iets als royalty's. Dit laatste is toch echt net anders dan wanneer je het allemaal zelf doet.
- 5) Als je het allemaal zelf doet met een goede graficus achter de hand, ben je vrij in je creatieve proces, ook bijvoorbeeld op het gebied van vormgeving van binnenwerk en omslag. Voorwaarde hierbij is dat je wel over genoeg kennis, creativiteit en tekstervaring beschikt. En dit valt bij velen enorm tegen.

Zie volgende pagina

Waar je als zelfuitgever op mispakt:

1) Voornamelijk op marketing en dus verkoop: De promotie van de boeken en de toegang tot de fysieke boekhandels is een probleem voor de zelfuitgever want de deuren naar de gangbare kanalen gaan voor je neus dicht voordat je ook maar een kik hebt kunnen geven. Je bent pas uitgever als je naast een KvK-nummer en BTW-administratie een uitgeversnummer bij het Centraal Boekhuis hebt. Dus dat heb ik onder de bedrijfsnaam CeTeS.nl. En onder die naam liggen mijn boeken, zoals al vermeld, op voorraad in het depot van dit Centraal Boekhuis, waardoor ze via elke boekhandel, online of fysiek, binnen een dag verkrijgbaar zijn. Als ik een nieuw boek naar het CB heb gestuurd, alle metadata (gegevens, plaatjes van de cover, de achterflap en een inkijkbestand) aldaar heb geüpload, het boek officieel is 'ingeslagen' en in een bepaald aantal in het depot op de CeTeS-plank ligt, gaat er een melding met metadata naar alle boekhandels in het land. Daar had ik in het begin grote verwachtingen van, maar onbekend bleek in dit geval al snel per definitie onbemand. Een boekhandelaar zei me dat ik recensies in dagbladen moest zien te vergaren. Dat lukt dus niet vanwege een rigide 'antizelfuitgevers-omerta'. Ook het bibliotheekwezen haalt de neus voor je op en wijst je boeken af zonder ze uit de krimpfolie te halen. Boekvertegenwoordigers beginnen daarom vanzelfsprekend niet aan boeken van zelfuitgeverijen.

2) Simpelweg de toegang tot de diverse distributie- en publicatiekanalen en platforms van de hele branche. Een grote protectionistische clan is het sinds Corona geworden. En ondertussen maar bergen nietszeggende thrillers van b.v. clubjes weeïge 'moordwijven' de markt in slingeren en deze laten blokkeren. Er was ooit toch een onderscheid tussen lectuur en literatuur? Op die manier blijkt er ook vanuit de 'officiële' kanalen veel meer kaf te worden geoogst dan koren. Daar schiet volgens mij niemand iets mee op, en de wereld waarin we ons hebben gebracht al helemaal niet. Ja, die 'moordwijven' zelf wel; die noemen zichzelf trots 'schrijver'. Ik stel me bij het predicaat schrijver per ongeluk iets heel anders voor: iemand die op de eerste plaats geen zelfvoldaanheid uitstraalt, daarentegen boeken en literatuur in het algemeen primair ziet als een medium waarbinnen je de ander (en uiteindelijk jezelf) kunt leren begrijpen, als een manier om via fictie grip te krijgen op de werkelijkheid. Ik heb geen idee wat je met thrillers kunt leren begrijpen. Ja, hoe je sentimentele wraak op een ander kunt nemen en hem/haar bij voorkeur zo ordinair mogelijk kunt ombrengen.

Dus zullen we het hier maar bij laten?

Coen Theelen